

21 ינואר 2025
כ"א טבת תשפ"ה

פסק דין משמעתי בעניינו של [...] – ת.ז. [...]

שופטים: פרופ"א ישי ויסמן (אב בית הדין), פרופ' סרג' אנקרי, מר פאדי מועלם.

יועצת משפטית לבית הדין: עו"ד ליאורה ארזי בן-חיים.

תובעת: פרופ"ח יסכה גולדפלד, ב"כ עו"ד שחר הופמן.

נקבל: מר [...], ב"כ עו"ד יונס פאייז.

1. הנקבל, [...], ת.ז. [...] (להלן: "הסטודנט"), הנו סטודנט בפקולטה [...]. בתאריך 11.3.2024 הוגשה נגדו קובלנה משמעית, בה יוחסו לו המעשים הבאים:
בתאריך 22.1.2024 הנקבל חנה במקום אסור תוך חסימת רכב של איש טכניון. הנקבל התקשר ליחידת הביטחון, בשיחה נאמר לו שרכבו מנוע כניסה לטכניון. הנקבל גנב את מדבקת תווית הכניסה מהרכב שהוא חסם. בתאריך 25.1.2024 הנקבל נכנס עם רכבו לקמפוס הטכניון, למרות שנאסר עליו להיכנס עם הרכב לשטח הטכניון. בתאריך 28.1.2024 הנקבל ניסה להיכנס עם רכבו לטכניון. הוא נתפס בשער הטכניון ע"י פקח יחידת הביטחון כשעל שמשות רכבו מודבקת המדבקה הגנובה.
2. התביעה האשימה את הסטודנט בעבירות משמעת לפי הסעיפים שלהלן בתקנון המשמעת:
4.2 "לא מילא אחר הוראות איש הטכניון שניתנו במסגרת מילוי תפקידו, או סרב להזדהות בפני איש הטכניון במסגרת מילוי תפקידו".
4.3 "הפר תקנה, הוראה או נוהל, ובכלל זה תקנה, הוראה או נוהל המתייחסים לשימוש במתקני הטכניון או רכוש או לכללי ההתנהגות בחצרי הטכניון, או הוראה שנקבע לגביה בתקנון או נוהל אחרים כי הפרתם מהווה עבירת משמעת".
4.4 "גנב, נטל ללא רשות, גרם נזק או פגע בכל דרך אחרת ברכוש הטכניון, ברכוש איש הטכניון, ברכוש אורח הטכניון, או בצידוד, רכוש או טובין כלשהם של כל בית מסחר או עסק או פעילות הנמצאים בחצרי הטכניון".
4.16.3 "החנה כלי רכב בתוך חצרי הטכניון במקום אסור לחניה או מבלי שהיה מצויד בתווית חניה מתאימה לאותו מקום, לרבות במקום המיועד לרכב נכים".
4.16.4 "פעל שלא כדין כדי לקבל תווית חניה/ אישור כניסה לשטח הטכניון עבורו או עבור אחר, או מסר לאחר תווית חניה/ אישור כניסה שקיבל כדין".
3. בתאריך 15.8.2024 התקיים הדיון המשמעתי בנוכחות הצדדים.
4. במענה להקראת כתב הקובלנה השיב ב"כ הסטודנט בתחילה, כי הוא מודה בעובדות באופן חלקי ואינו מודה באשמה, והדגיש, כי הסטודנט לא גנב את תווית החניה מתוך הרכב. בהמשך אמר כי הוא מודה בעבירות משמעת לפי סעיף 4.2, 4.3 ו- 4.16.4; ביחס לסעיף 4.4 הוא מודה שנטל את התווית ללא רשות (אך כאמור כופר בגניבה); וביחס לסעיף 4.16.3 הוא כופר בעובדות ובאשמה שכן לטענתו הסטודנט חנה במקום מותר.

- בהמשך, במענה לשאלת בית הדין, אמר ב"כ ההגנה כי הוא מודה שבתאריך 22.1.2024 הסטודנט נכנס לטכניון מבלי שהיא מורשה לכך, וחנה מבלי שהיה מצויד בתווית חניה מתאימה (עמ' 59).
5. אם כן, גדר המחלוקת בין התביעה להגנה – כפי שיפורט להלן – היא בשאלה האם הסטודנט גנב את תווית החניה מהרכב של איש הטכניון, או נטל אותה ללא רשות מהרצפה.
6. במהלך שנת 2023 הסטודנט נכנס לטכניון עם רכב מספר פעמים. לטענתו, באמצעות אישורי כניסה חד פעמיים שהנפיק לו חבר המתגורר במעונות. במהלך כניסות אלה, לפחות שלוש פעמים הוא חנה במקומות אסורים המסומנים באדום לבן, ובשל כך הוא נרשם ביחידת הביטחון של הטכניון כמי שאינו רשאי להיכנס עם רכב לטכניון.
7. בתאריך 22.1.2024 הסטודנט נכנס לטכניון עם רכב ללא רשות. הוא נסע במודע בנתיב האמצעי המיועד לבעלי אישור כניסה ונצמד לרכב שנכנס לפניו בעת פתיחת המחסום. זאת, למרות שידע שאין לו רשות להיכנס עם רכב לטכניון. לאחר שנכנס חנה את רכבו בחניה עם סימון אפור, והלך ללימודיו.
8. באחת ההפסקות בין ההרצאות, הוא ניגש לרכבו לשים בושם וגילה לטענתו כי הרכב שעומד לידו בחניה פגע ברכבו בעת שנכנס ברוורס לחנייה. אי לכך הוא החליט לחסום את הרכב השני (להלן: "רכב ב") ולברר את פרטי הבעלים דרך יחידת הביטחון ולאחר מכן דרך המשטרה.
9. עד התביעה הראשון, מר שי כהן, מנהל האבטחה של יחידת הביטחון והחירום של הטכניון (להלן: "מנהל האבטחה"), הגיש לבית הדין את הקלטת השיחה בין הסטודנט למוקדנית היחידה. במהלך שיחה זו, גם מנהל האבטחה שוחח עם הסטודנט ואמר לו מפורשות שהוא מנוע מלהיכנס לטכניון עם רכב עד להודעה חדשה, בגלל עבירות חניה קודמות.
10. להלן חלק מהשיחה בין הסטודנט למוקדנית (עמ' 21-23 לפרוטוקול):
- מוקדנית: אדון, ממה שאני הבנתי זה שמדובר שאתה פשוט חסמת את הרכב.
- סטודנט: אני חסמתי את הרכב כדי שהוא לא יצא. אני לא רוצה ממנו שהוא יצא. הוא דפק לי את הרכב שלי. הוא לא בורח.
- ...
- מוקדנית: איך הקשר שלך לטכניון? איך נכנסת היום?
- סטודנט: אני?
- מוקדנית: כן.
- סטודנט: נכנסתי.
- ...
- מוקדנית: יש לך תווית?
- סטודנט: ביטלו לי, לא, אין לי תווית.
- ...
- מוקדנית: אז איך נכנסת אם אין לך תווית עם אישור כניסה?
- סטודנט: אני?
- מוקדנית: כן.
- סטודנט: לא יודע, נפתח הדלת, לא יודע איך. אני ניסיתי

11. עד התביעה השני, מר בר חליף, פקח בטכניון (להלן: "הפקח"), העיד כי בתאריך 22.1.2024 קיבל מהמוקד קריאה שיש רכב חוסם. הוא ניגש למקום האירוע ובשעה 12:00-12:30 צילם את רכבו של הסטודנט ([...]), כאשר הוא חוסם את רכב ב' (יונדאי אפורה) בעודו חונה. הפקח העיד כי הסטודנט לא היה ברכב והציג את התמונה לבית הדין. יוער, כי ההגנה ציינה שמי שפנה למוקד בעניין זה הוא הסטודנט.
12. בתמונה שצולמה ניתן לראות כי על גבי שמשת רכב ב' מודבקת תווית אדומה.
13. בנוסף, הפקח העיד כי בתאריך 28.1.2024 הוא עמד בשער הטכניון וביצע ביקורת לרכבים נכנסים. כאשר ראה את רכבו של הסטודנט מגיע, זיהה אותו: "זכרתי את הרכב. כי היה אירוע של חסימה, קיבלנו תלונה על חסימת הרכב. באותו זמן גם זיהיתי את הרכב שמגיע. למיטב זכרוני לא היה תווית על הרכב. **פתאום אני מזהה תווית בצבע אדום על הרכב. שאלתי את בעל הרכב אם התווית שלו נענה בחיובי, ביקשתי ממנו כרטיס עובד, על מנת לאשר שהוא באמת עובד... לא היה לו מה להציג לי**" (עמ' 43). יובהר כי תווית אדומה ניתנת רק לעובדי טכניון. כאשר בדק את התווית, מצא שהמספר המזהה על התווית אינו תואם את רכבו של הסטודנט, אלא תואם את המספר של רכב ב'.
14. הפקח העיד שמדובר בתווית חד פעמית, אשר ברגע שמדביקים אותה לשמשה מאד קשה לקלף אותה בלי שהיא נקרעת, היות והיא מורכבת משני חלקים עם חוץ באמצע. על כן, למיטב ניסיונו, התווית לא יכולה היתה ליפול לרצפה (עמ' 44-45).
15. התביעה הציגה צילומי אבטחה המעידים כי גם שלושה ימים לפני כן, בתאריך 25.1.2024, הסטודנט נכנס עם רכבו לקמפוס הטכניון, למרות שאין לו אישור כניסה ונמסר לו שהוא מנוע מלהיכנס עם רכב.
16. לבסוף, מנהל האבטחה העיד כי הבעלים של רכב ב' הגיע למשרד על מנת לבקש תווית חדשה: "זה היה יום אחרי או יומיים אחרי. והוא טען, הוא לא ידע שנגב לו. הוא טען שהתווית אבדה לו. אנחנו על איבוד תווית קונסים. אז אמרנו לו שבשביל לקבל תווית חדשה הוא צריך לשלם את הקנס. הוא ביקש עוד יום-יומיים אולי הוא ימצא אותה ובכמה ימים האלה לפני שהוא חזר אלינו, הפקח תפס בשער את הסטודנט עם התווית. ... אחרי זה כשדיברנו איתו ושאלנו אותו, איך יכול להיות שהתווית הייתה מודבקת והיא אבדה, אז הוא אמר לנו שכשהוא בתוך הטכניון הוא לא נועל את הרכב, הוא מרגיש מספיק בטוח בשביל להשאיר את הרכב לא נעול" (עמ' 57 לפרוטוקול).
17. כאמור, ההגנה הודתה בכל המיוחס לסטודנט בכתב הקובלנה, למעט בגניבה. לטענתה, הסטודנט מצא את התווית על הרצפה ונטל אותה ללא רשות.
18. ב"כ ההגנה תיאר את גרסת הסטודנט, ולהלן חלק מדבריו (עמ' 9-4 לפרוטוקול):
- עו"ד יונס: "הסטודנט נמצא, בהרצאה, בהפסקה בין הרצאות, הוא ניגש לרכב שלו לשים בושם. ... ואז מוצא שהרכב שלו, הרכב ליד, פגע ברכב שלו בחניה, גרם לו לשריטות. רואים בנקודות האימפקט בין הצבעים והמיקום של הפגיעות, שרכבו נפגע על ידי הרכב ליד. ... מה שהוא עושה, הוא נוטר. ... ממתין ואורב לרכב. ... ואז פונה למחלקת ביטחון, מחלקת ביטחון אומרים לו לא מכירים את הרכב הזה.

...

בית הדין: אוקיי. אבל בינתיים כשהוא נוטר, הוא חוסם אותו?

עו"ד יונס: לא.

בית הדין: לא?

עו"ד יונס: לא בשלב הזה.

...

עו"ד יונס: ואז הוא, כל פעם שהוא עולה להרצאה ויורד, הרכב עדיין חונה. אנחנו מגיעים לשעה 19:00 בערב, ואז הוא מחייג למשטרה, מה שהגשתי, כי מחלקת ביטחון לא רוצים לעזור לו, הוא רוצה את הפרטים של הרכב בכדי להחליף ביטוח. מאן דהוא במחלקת ביטחון, מגוון על הבן אדם, אומר אין לנו את המספר שלו, ואז הוא עושה עוד שיחה והמשטרה מחייגים אליו, וכמדומני גם פונים למחלקת ביטחון כאן, ואז יש שיחה עם מחלקת ביטחון, מאתרים את הבן אדם. ... **הכול נמשך עד 19:00 בלילה**. ... הוא חוסם את הרכב, במובן שהוא ממתין שהבן אדם יגיע. ... הוא מתגורר בגדליה, לא רחוק מהטכניון. ... ואז הרכב לא מגיע, הבעלים של הרכב לא מגיע. ... הוא נסע, **השאיר את הרכב שלו**, חונה, לא חוסם, **ונסע ברכב של החבר שלו**. השאיר את האוטו בתוך הטכניון על מנת לא לפגוע בראיות והיה בטיפול משטרה. ... **בערב כשהוא חוזר, הייתה טענה שהוא גנב מתוך הרכב, אני אפנה את כבודכם לתמונה שהוא מצלם. הרכב נעול, הרכב עם מראות מקופלות**. יש טענה כאן, שהוא נכנס לתוך הרכב וגנב את המדבקה, דבר שהוא לא נכון. **בהמשך מצא את המדבקה ליד הרכב הזה**. הוא לקח אותה ואנחנו מודים שהוא עשה בה שימוש.

...

בית הדין: איך הוא מצא? מדבקה על הרצפה?

עו"ד יונס: מצא אותה על הרצפה.

בית הדין: שזה לא קשור לרכב השני.

עו"ד יונס: מתברר שזה של הרכב הזה.

סטודנט: לא יודע.

עו"ד יונס: ככל הנראה, אנחנו לא יודעים.

...

עו"ד יונס: זה בזמן האירוע, אנחנו מדברים, זה בזמן האירוע, חסם, צילם למשטרה. ... **בהמשך שחזר בסמוך לשעה 19:00, שהרכב הזה הוא בדירה, הרכב הזה כבר יצא, כי הוא הלך והוא לא מצא את הרכב, החנה את הרכב-**

בית הדין: זה למחרת כבר?

עו"ד יונס: לא, באותו ערב. באותו ערב. הוא מצא את התווית הזה.

בית הדין: מה, הוא חזר באותו ערב?

עו"ד יונס: כן. ... **חזר לדירה והשאיר את הרכב שלו שם**. על מנת שלא יגידו, אתה פגעת במקום אחר, ואז **מצא את הרכב הזה לא במקום, מצא תווית על הרצפה**. בהמשך הוא מודה שעשה טעות ונכנס, בחלוף יומיים כמדומני, עם אותה תווית. הוא עשה ברכב שימוש. אבל בחיים הוא לא נכנס לרכב, לא גנב את זה מתוך רכב. הוא מודה שהוא, ללא רשות, נטל תוויות ועשה בה שימוש".

19. ההגנה הציגה תמונה שצולמה ע"י הסטודנט, בסמוך לשעה 19:00, בשעת חושך, ובה נראה רכב ב' חונה כאשר המראות שלו מקופלות. ניתן לראות שהתווית האדומה מודבקת על השמשה הקדמית. לא ניתן לראות בבירור האם החלונות של רכב ב' פתוחים או סגורים. גם בתמונה שצולמה ע"י הפקח לא ניתן לראות בירור אם החלונות של רכב ב' פתוחים או סגורים.
20. גרסת ההגנה לא ברורה מבחינת השתלשלות העניינים לפי שעות. בתחילה נאמר כי האירוע נמשך עד 19:00, וכאשר הבעלים של רכב ב' לא מגיע, הסטודנט משאיר את הרכב שלו בחניה ונוסע לדירתו ברכב של חבר. "בערב כשהוא חוזר... אני אפנה את כבודכם לתמונה שהוא מצלם. הרכב נעול, הרכב עם מראות מקופלות". לאחר מכן נאמר: "זה בזמן האירוע, אנחנו מדברים, זה בזמן האירוע, חסם, צילם למשטרה. ... בהמשך שחזר בסמוך לשעה 19:00, שהרכב הזה הוא בדירה, **הרכב הזה כבר יצא, כי הוא הלך והוא לא מצא את הרכב**". כלומר, התמונה צולמה קודם לכן. כאשר הוא חזר לטכניון בשעה 19:00 לטענתו רכב ב' כבר לא היה במקום. לאחר מכן נאמר שהוא השאיר את הרכב שלו בדירתו וחזר למקום עם רכב אחר.
21. כך או כך, לגרסת הסטודנט הוא צילם את רכב ב' כאשר היה נעול עם מראות מקופלות, ומאוחר יותר באותו הערב כאשר חזר למקום הרכב לא היה שם והוא מצא את התווית על הרצפה ולקח אותה.
22. התביעה טענה כי הראיות הנסיבתיות מוכיחות בצורה חד משמעית שהסטודנט גנב את המדבקה מהרכב, והגרסה שהציגה ההגנה שהתווית היתה על הרצפה אינה אפשרית ואינה מקימה אף לא בדל של ספק, כי לא ייתכן שהתווית, שהיתה מודבקת על השמשה הקדמית של רכב ב', נפלה מעצמה לרצפה, חצויה לשתיים, ובמקרה הסטודנט מצא את שני החלקים, נקיים מכל לכלוך. הסטודנט היה חייב לקלף את התווית מהשמשה של רכב ב'.
23. ההגנה טענה כי אין ראיה שהסטודנט גנב את התווית מהרכב, וכאמור הוא מודה שנטלה ללא רשות.
24. הסטודנט נשאל אם הוא זוכר האם החלונות של רכב ב' היו פתוחים, והשיב שהוא זוכר שהיו סגורים. לאחר מכן נשאל מתי חזר באותו ערב לטכניון והשיב (עמ' 61 לפרוטוקול):
- סטודנט: בלילה, בשעות הלילה. אחרי 19:00. אולי אחרי 21:00, 22:00, משהו כזה. לא היה אפילו המכונית הזאת, לא הייתה-
- בית הדין: ... תספר איך מצאת. תספר כאילו מה ראית.
- סטודנט: **ראיתי משהו אדום על הרצפה.**
- בית הדין: ואז מה עשית?
- סטודנט: לקחתי אותו. לא שמתי אותו על הרכב. ... חשבתי, למה לא לשים את זה על החלון? אחרי שני ימים, אני אחרי שני ימים הצמדתי את זה על החלון ונכנסתי.
- בית הדין: ... למה? מה חשבת? למה עשית את זה?
- סטודנט: **בגלל שאני רציתי. חאלס. להיכנס, למשל, יש לי הרצאות אולי באולמן, אולי. להגן על עצמי.**
- בית הדין: אוקי, אבל מה חשבת? ידעת שהמדבקה זה של עובדים?
- סטודנט: לא ידעתי שזה של עובדים. אני הדבקתי.
- בית הדין: לא פחדת שיתפסו אותך? מה חשבת? מה עבר לך בראש?
- סטודנט: **אני רציתי להיכנס לטכניון.**
- בית הדין: כן, אבל לא פחדת שיתפסו אותך? אתה יודע שזה לא בסדר.

סטודנט: לא, אני לא יודע שזה לא בסדר.

הכרעה:

25. גרסתו של הסטודנט אינה סבירה לדעתנו. על אף שלא הוצגה בפנינו ראיה מוחלטת לפיה הסטודנט גנב את המדבקה מהרכב – למשל צילום וידאו של מעשה העבירה – הראיות הנסיבתיות הן כי גם בצילום של הפקח וגם בצילום של הסטודנט התווית מודבקת על שמש רכב ב'. הסבירות שמדבקה מסוג כזה תיפול בשלמותה על הרצפה מבלי להיקרע, הוא אפסי עד בלתי אפשרי. ההגנה לא הציגה הסבר חלופי. לטענתה הסטודנט פשוט מצא את המדבקה על הרצפה, במקרה, **בחושך**, ומבלי לדעת אפילו שהיא שייכת לרכב ב', לקח אותה. הסבר זה אינו סביר, ואף לא הצלחנו להעלות בדעתנו הסבר חלופי הגיוני אחר.
26. יחד עם זאת, על פי תקנון המשמעת, לא מצאנו הכרח להכריע אם מדובר בגניבה או בנטילה ללא רשות. כך או כך, דינו של הסטודנט להיות מורשע בסעיף 4.4 לתקנון שלשוננו: "**גנב, נטל ללא רשות**, גרם נזק או פגע בכל דרך אחרת ברכוש הטכניון, ברכוש איש הטכניון, ברכוש אורח הטכניון, או בציד, רכוש או טובין כלשהם של כל בית מסחר או עסק או פעילות הנמצאים בחצרי הטכניון" (ההדגשה הוספה). קרי, בין עם הסטודנט נטל את התווית ללא רשות ובין אם גנב אותה, הוא מורשע באותו סעיף עבירה.
27. הנה כי כן, דינו של הסטודנט, הן על פי הודאתו שלו, והן על פי הראיות שהוצגו בפנינו, להיות מורשע בכל העבירות שיוחסו לו בכתב הקובלנה.
28. הודענו לסטודנט במעמד הדיון, כי **החלטנו פה אחד להרשיעו בעבירות המשמעת שיוחסו לו בכתב הקובלנה, לפי סעיפים 4.2, 4.3, 4.4, 4.16.3 ו-4.16.4**. לאחר מכן, בהסכמת הצדדים, נשמעו טיעונים לעונש.

טיעונים לעונש:

29. **התביעה** ביקשה את העונשים הבאים: הרחקה בפועל לשנה, הרחקה על תנאי לארבע שנים בגין הרשעה חוזרת (בתוקף עד לסיום לימודי הסטודנט בטכניון), איסור כניסה לטכניון עם כל כלי רכב ממונע לצמיתות ושלילת תווית כניסה וחניה לצמיתות.
30. התביעה הדגישה כי מדובר ברצף של פעולות, שכל אחת לכשעצמה היא פסולה, אך כולן יחד חמורות במיוחד. התנהלותו של הסטודנט מזלזלת בנהלים ובהוראות של הטכניון לאורך זמן: תחילה כשנה לפני האירועים, כאשר הוא נכנס עם אישור חד פעמי וחונה במקומות אסורים, ועל כן מונעים את הכניסה של הרכב; לאחר מכן בתאריך 22.1.2024 כאשר הוא נכנס ללא אישור לטכניון, וחונה במקום שאסור לו בלי תווית; לקיחת תווית החניה מרכב ב'; כניסה נוספת לטכניון עם רכב בניגוד לנהלים בתאריך 25.1.2024 כאשר הוא יודע בפירוש שאסור לו להיכנס עם רכב; ולבסוף הכניסה בתאריך 28.1.2024 עם התווית, תוך שהוא משקר לפקח.
31. התביעה הדגישה כי תווית הכניסה לטכניון היא **מסמך רשמי** של הטכניון, המקנה **זכות כניסה** לטכניון. הסטודנט עשה שימוש במסמך במרמה, כדי לקבל זכות שהוקנתה למישהו אחר. למעשה, מדובר בקבלת דבר במרמה. מדובר בסטודנט שרוצה להיות מהנדס אזרחי, לחתום על אישורים שבניין עומד בתקנים ולפי זה יבנו בניינים וגשרים, וכלל אינו מבין את הפסול בכך שהוא משתמש במסמך של מישהו אחר שלא מיועד בשבילו.
32. התביעה השוותה את המקרה הנוכחי למקרים קודמים בהם סטודנטים זייפו אישורי מילואים. באותם מקרים ניתנו עונשים חמורים בהרבה מהמבוקש. עם זאת, גם במקרה הנוכחי מדובר בשימוש במסמך רשמי של הטכניון ולכן העונש המבוקש הולם את חומרת המעשים. בנוסף, התביעה השוותה את המקרה הנוכחי לעבירה

אקדמית של כניסה לחומר עזר אסור בלימוד במהלך מבחן, עבירה אשר העונש הנהוג בגינה הוא הרחקה לסמסטר. לטענת התביעה, ברור כי במקרה דנן מדובר ברצף אירועים חמור בהרבה. בשל כל אלה, העונש המבוקש מידתי והולם לשיטת התביעה.

33. **ההגנה** ביקשה לגזור על הסטודנט נזיפה ועבודות לתועלת הציבור בטכניון, והסכימה לרכיב ההרחקה על תנאי.

34. לשיטת ההגנה מדובר באירוע נקודתי, תחום בזמן, ללא תכנון מוקדם. הסטודנט לא זייף את המסמך, ולא פרץ לרכב. בתחילת האירוע הוא תפקד כאדם נורמטיבי, יצר קשר עם מחלקת הביטחון ועם המשטרה. הוא עשה שימוש אסור בתווית, קיבל טובת הנאה. אכן יש פסול במעשה, אלא שמדובר בסך הכל בהתנהגות ילדותית ולא באירוע ממניע זדוני. הסטודנט מבין את הפסול במעשה או במעשים, מתחרט, ומאז הגשת הקובלנה הוא במצב נפשי קשה, חרד מההליך וניתן לראות את האפקט עליו בכך שעלה מאד במשקל.

35. העבירות בהן הורשע הסטודנט אינן בתחום הלימודים, אלא בתחום ההתנהגות. צריכה להיות הלימה בין חומרת המעשה של שימוש במסמך מזויף שאינו נוגע ללימודים האקדמיים, אלא להתנהגות בקמפוס – כך שלא יפגעו לימודי הסטודנט. הסטודנט חש בושה על מעשיו, ומעבר לכך הוא אכזב את משפחתו שהחלום שלה הוא שבנה הבכור ילמד בטכניון. אין להרחיק אותו מהלימודים, בשל העובדה שלקח אחריות, הודה, הכיר בפסול שבמעשה וכן בשל גילו הצעיר. בסופו של דבר מדובר במעידה חד-פעמית ועל כן יש לתת לו הזדמנות נוספת ולא לפגוע בלימודיו.

36. הסטודנט אמר כדלקמן: "אני גם מודיע בזה שאני מצטער, וגם הבנתי את הטעות שלי, ואני מצטער מאוד, אני מאוכזב מעצמי, כי יש לי הורים וגם קיבלתי עונש לא פשוט מההורים שלי וגם אני מעצמי, מאוכזב מעצמי ממה שקרה. זאת הייתה טיפשות, טיפשות שלי, עשיתי משהו טיפשי וגם קיבלתי את זה בעצמי, במשקל שלי. אני נכנסתי למצבים לא טובים. גם במוח, כאשר ראיתי את התובעת אומרת לי הרחקה שנה, אני נכנסתי להלם. באמת, אני נכנסתי להלם. נכנסתי להלם, נכנסתי לדיכאון, כל הזמן אוכל, אוכל, רוצה להתרחק, רוצה להתרחק מכל זה במוח. אני גם מצטער מאוד על מה שקרה, ואני הבנתי שאני גם אשם בזה ועכשיו מבין את האשמה שלי" (עמ' 72 לפרוטוקול).

גזר הדין:

37. השיקולים המנחים לקביעת גזר הדין קבועים בסעיף 11.11 לתקנון.

38. התנהלותו של הסטודנט חמורה מאד, שלא לומר שערורייתית. השתלשלות העניינים מלמדת על כך שהוא פעל בניגוד לתקנון באופן סדרתי ולא כיבד את נהלי הטכניון: (א) בתאריך 22.1.2024 נכנס לטכניון עם רכב ללא רשות, למרות שידע שאין לו אישור כניסה עם רכב. (ב) חנה במקום אסור משום שלא היתה לו תווית חניה. (ג) גנב תווית חניה – מרכב ב' או מהרצפה, אין זה משנה לדעתנו. הוא לקח ביודעין דבר שאינו שלו, שמשמעותו וזכות הכניסה שמגיעה איתו ברורות לו היטב. (ד) הדביק את התווית על הרכב שלו לאחר שידע בוודאות שהוא מנוע מלהיכנס לטכניון עם רכב (לאחר שמנהל האבטחה אמר לו זאת מפורשות). (ה) שוב נכנס לטכניון עם רכב ללא רשות בתאריך 25.1.2024. (ו) ניסה להיכנס לטכניון עם רכב ללא רשות בתאריך 28.1.2024. (ז) שיקר לפקח שהתווית שייכת לו.

39. כל זאת, מבלי להחשיב את עבירות החניה שביצע טרם האירועים מושא הקובלנה, ואת העובדה שחסם במשך מספר שעות רכב אחר (לטענתו כך המשטרה הנחתה אותו לעשות, אולם כשהפקח הגיע וצילם את הרכב חוסם הוא לא היה ברכב, והשעה היתה צוהריים, הרבה לפני שהתקשר למשטרה לפי גרסתו).

40. הסטודנט היה יכול לעצור את רצף ההפרות/ העבירות במהלך נקודות רבות, אולם **הוא בחר להמשיך, כל עוד לא נתפס**. כאשר נשאל למה עשה זאת, תשובתו היתה "כי רציתי להיכנס לטכניון". "לא ידעתי שזה אסור". מדבריו בדיון לא ניכר היה כי הוא מבין את חומרת מעשיו.
41. הטכניון אינו יכול להשלים עם התנהגות סדרתית שלא מכבדת את נהלי הביטחון ואת חוקי הטכניון. תקנון המשמעת והקוד האתי של הטכניון אינם אמונים רק על התנהגות תקינה אקדמית, אלא גם, ואולי ראשית לכל, התנהגות מכבדת כבני אדם.
42. מתאימים לעניינו הדברים אשר כתב בית דין זה בפסק דינו מיום 11.9.2023 (שם, בסעיף 63 לפסק הדין):
"מדובר בסטודנט שמבקש לקבל תעודת מהנדס. תואר מהנדס שמעניק הטכניון מקנה סמכויות לתכנן ולאשר בניינים, גשרים, תחנות כוח, וכיו"ב – מתקנים שבטיחותם ועמידתם בדרישות התקינה היא חיונית. הטכניון לא מצפה מתלמידיו ומבוגריו רק לרכוש ידע, אלא גם לנהוג על פי אמות מידה מוסריות".
וראו גם הדברים שנכתבו בחזון המעודכן של הטכניון לבוגריו (ההדגשה אינה במקור):
"...להיות מסוגלים לקבל החלטות ולנווט את הספינה מתוך הבנת המורכבות, היכולת לשקול ערכים מתנגשים, מתוך הבנת ההקשר החברתי-תרבותי-כלכלי הרחב, ומתוך יושרה פנימית, מקצוענות ותחושת מחויבות לקהילה.
העקרונות הבסיסיים ביותר של הטכניון הם חתירה לאמת ויושרה. עקרונות אלו עוגנו בקוד האתי, ופותחים את תקנון המשמעת לסטודנטים (ההדגשה אינה במקור):
"הלימודים בטכניון מבוססים על אמון בין המוסד לבין הלומדים בו. הסטודנטים מחויבים ליושרה אקדמית ולהתנהגות ההולמת את כבוד הטכניון, הסטודנטים, העובדים וחברי-הסגל האקדמי. מטרת תקנון זה היא להסדיר את הטיפול באותם מקרים החורגים מכללים אלה".
43. מעשי הרמייה בהם הורשע הסטודנט אינם תואמים ערכים אלה.
44. נוכח חומרת המעשים וההפרות החוזרות של כללי ההתנהגות בקמפוס, החלטנו להשית על הסטודנט עונש נוסף לאלה שביקשה התביעה, ולשלול ממנו את הזכות להתגורר במעונות הטכניון.
45. סיכומו של דבר, החלטנו ברוב דעות (השופט פרופ"א ישי ויסמן והשופט פרופ' סרג' אנקרי) להשית על הסטודנט את העונשים הבאים:
א. איסור כניסה לטכניון עם כל כלי רכב ממונע לצמיתות, ושליטת תווית כניסה וחניה לכל כלי רכב לצמיתות (לפי סעיף 12.5 לתקנון).
ב. שליטת האפשרות להתגורר במעונות הטכניון לצמיתות (לפי סעיף 12.5 לתקנון).
ג. הרחקה בפועל מלימודים בטכניון למשך שנה, החל מסמסטר אביב תשפ"ה (לפי סעיף 12.7 לתקנון).
למען הסר ספק הסטודנט יהיה רשאי לחזור ללימודים בסמסטר אביב תשפ"ו.
ד. הרחקה על תנאי מלימודים בטכניון למשך ארבע שנים, בתוקף עד לסיום הלימודים בטכניון, תופעל במקרה של הרשעה חוזרת בעבירה לפי סעיף 4.2, 4.3, 4.4, 4.16.3, או 4.16.4 לתקנון; או במקרה של הפרת איסור הכניסה בסעיף א' לעיל (לפי סעיף 12.7 ו-12.16 לתקנון).
46. בדעת מיעוט, השופט מר פאדי מועלם, סבר כי יש להרחיק את הסטודנט בפועל לסמסטר אחד בלבד.

בית הדין המשמעותי לסטודנטים, הטכניון

מר פאדי מועלם

פרופ' סרג' אנקרי

פרופ"א ישי ויסמן